

Bediüzzaman mektepli gençlerle buluşuyor

Hayatta iken bir çok muhtelif mekânlarda mektepli gençleri kabul ederek, hayat, ahiret ve ülke meselelerinin yanı sıra ilim, iman ve İslâmî konularda, onlarla muhatap olan Bediüzzaman Hazretleri, gençliği yakından alâkadar eden hususları da paylaşmış ve paylaştıkları ölçüleri eserlerine de yansıtarak kalıcı hale getirmiştir..

Gençlerin içinde buldukları tehlike arz eden hususlarla ufuklarını açmış, iman, ahlâk ve hayata dair vaaz ve nasihatleriyle gençlere olması gereken doğru istikameti izhar eylemiştir..

Bediüzzaman'ın eserlerine yansıyan gençlerle buluşmalarına dair bir anekdot şöyledir:

“Bir gün yanıma parlak birkaç genç geldiler. Hayat ve gençlik ve hevesat cihetinden gelen tehlikelerden sakınmak için tesirli bir ihtar almak istediler.

Ben de, eskiden Risale-i Nur'dan medet isteyen gençlere dediğim gibi, onlara dedim ki:

Sizdeki gençlik katiyen gidecek. Eğer siz daire-i meşrûada kalmazsanız, o gençlik zayi olup başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem ahirette kendi lezzetinden çok ziyade belâlar ve elemeler getirecek. Eğer terbiye-i İslâmiye ile, o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak, iffet ve namusluluk ve taatte sarf etseniz, o gençlik manen baki kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebep olacak.

Hayat ise, eğer iman olmazsa veyahut isyan ile o iman tesir etmezse, hayat zahiri ve kısacık bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüznler, kederler verir. Çünkü insanda akıl ve fikir olduğu için, hayvanın aksine olarak hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fitraten alâkadardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir. Hayvan ise, fikri olmadığı için, hazır lezzetini, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen korkular, endişeler bozmuyor.” (Sözler, 236.)

Mektepli gençlerin eğitiminde önemli rol sahibi olan öğretmen ve mektepli gençler bağlamında gençlerin Kastamonu'da sordukları bir suale mukabil de şunları söyler, Bediüzzaman:

“Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler. ‘Bize Hâlıkımızı tanıttır; muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar’ dediler.

Ben dedim: Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisan-ı mahsusuyla mütemadiyen Allah'tan bahsedip Hâlıkı tanıtıyorlar. Muallimleri değil, onları dinleyiniz.

Meselâ, nasıl ki mükemmel bir eczahane ki, her kavanozunda harika ve hassas mizanlarla alınmış hayattar macunlar ve

tiryaklar var; şüphesiz gayet maharetli ve kimyager ve hakîm bir eczacıyı gösterir.

Öyle de, küre-i arz eczahanesinde bulunan dört yüz bin çeşit nebatat ve hayvanat kavanozlarındaki zîhayat macunlar ve tiryaklar cihetiyle bu çarşıdaki eczahaneden ne derece ziyade mükemmel ve büyük olması nisbetinde, okuduğunuz fenn-i tıb mikyasıyla, küre-i arz eczahane-i kübrasının eczacısı olan Hakîm-i Zülcelâli, hatta kör gözlere de gösterir, tanıtır.

Hem, meselâ, nasıl bir harika fabrika ki, binler çeşit çeşit kumaşları basit bir maddeden dokuyor; seksiz, bir fabrikatörü ve maharetli bir makinisti tanıtır.

Öyle de, küre-i arz denilen yüz binler başlı, her başında yüz binler mükemmel fabrika bulunan bu seyyar makine-i Rabbâniye ne derece bu insan fabrikasından büyükse, mükemmelse, o derecede, okuduğunuz fenn-i makine mikyasıyla, küre-i arzın Ustasını ve Sahibini bildirir ve tanıtır.”(a.g.e. s. 253.)

Gençlik psikolojisi içinde, günümüzde bir çok sosyal, dinî ve şahsî tehlikelere maruz kalan gençlere yönelik manidar ifadelerinden birisi de şöyledir. Der ki.

“Risale-i Nur’daki hakikî teselliye mahpuslar çok muhtaçtırlar. Hususan gençlik darbesini yiyip taze ve şirin ömrünü hapiste geçirenlerin, Nurlar’a ekmek kadar ihtiyaçları var.

Evet, gençlik damarı akıldan ziyade hissiyatı dinler. His ve heves ise kördür, âkıbeti görmez. Bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzete tercih eder; bir dakika intikam lezzeti ile katleder, seksen bin saat hapis elemelerini çeker. Ve bir saat sefahet keyfiyle, bir namus meselesinde binler gün hem hapsin, hem düşmanın endişesinden sıkıntılarla ömrünün saadeti mahvolur. Bunlara kıyasen, bîçare gençlerin çok vartaları var ki, en tatlı hayatını, en acı ve acınacak bir hayata çeviriyorlar. Ve bilhassa şimalde koca bir devlet, gençlik hevesatını elde ederek bu asrı fırtınalarıyla sarsıyor. Çünkü âkıbeti görmeyen kör hissiyatla hareket eden gençlere, ehl-i namusun güzel kızlarını ve karılarını ibâhe eder. Belki hamamlarında erkek-kadın beraber çıplak olarak girmelerine izin vermeleri cihetinde bu fuşiyatı teşvik eder. Hem, serseri ve fakir olanlara zenginlerin mallarını helâl eder ki, bütün beşer bu musîbete karşı titriyor.

İşte bu asırda İslâm ve Türk gençleri kahramanâne davranıp, iki cihetten hücum eden bu tehlikeye karşı Risale-i Nur’un Meyve ve Gençlik Rehberi gibi keskin kılıçlarıyla mukabele etmeleri elzemdir. Yoksa, o bîçare genç, hem dünya istikbalini ve mes’ut hayatını, hem âhiretteki saadetine ve hayat-ı bâkiyesini azaplara, elemelere çevirip mahveder ve su-i istimal ve sefahetle hastahanelere ve hissiyat taşkınlıklarıyla hapishanelere düşer. Eyvahlar, eseflerle ihtiyarlığında çok ağlayacak.” (a.g.e. s. 241.)

Sonuç:

Bediüzzaman Hazretleri’nin hayatta iken gençlerle buluşmalarının devamının yansımaları eserlerinde görülmektedir.

Günümüzde, bu muhteşem şaheserlerde yazılı, gençlerle alâkalı kaide ve kurallar, insanımızın ve yönetimlerin faydalanarak onların eğitimi için kullanmaları, artık zaruret halini almıştır.

Ülkemizin ve gençliğimizin geleceği açısından...